

ՕՐԱԳԻՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՀԱՐԵՎՏԱՎԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՀԱՅՈՒԹՈՒՆԻԱ ՈՒՐԲԱԹ 26 ՄԱՐՏԻ 1854

θ τ τ 464

ԶՄԴՏՈՒՆԵՐԱ , 26 ՄԱՐՏԻ

Այս օրերս ձեռքբերնի համատւ Պիոս Խններորդ
Հռոմայ պապին մէկ նոր կոնդակը թուագրեալ
Տ վետրվարի 1854, որ անշուշտ գերապայծառ
տէր Վետոն Հաստոնեան նախագահ արքեպիսկո-
պոսին թելադրութեամբը գրուած պիտի ըլլոյ:
Այս կոնդակաւ, որ յուղարկուած է Կոստան-
դուու պօլոյ Հռոմէական հայ եկեղեցականաց և
աշխարհականաց, պապը կը հրամայէ Վենետիկո
Վիսիթարեան մէծարգոյ վարդապետաց և անոնց
կուսակից բազմութիւ ժողովրդ եան, նմանապէտ ս
Վէննայի Վիսիթարեան վերապատու ելի վարդա-
պետաց և անոնց սակաւ աթիւ ժողովրդ եան,
այլև Իրեանանցի, Գոլէցի և ուրիշ զանազան
կուսակցութեանց, որ սիրով վարուին իրարու-
հետ և զիրար չանարգեն ու չնախատեն ՚ի մա-
սին իրենց Հռոմէական դաւանութեան: Շաց
յայսմանէ իրենց նախագահ արքեպիսկոպոսին,
այսինքն Հասուն գերապայծառին հնազանդու-
թիւն և հագատակութիւն ցուցնեն, կը ըսէ:
Եւ ըստորում այս գերապայծառը՝ Վէնետիկո Ա.
Դալլու Վիժնարեան անուանեալ խոալերէն
պարսաւագրքին մէջ, հերձուածող, հերետիկոս,
և այլն, անուաներ էր զՎիսիթարեան միաբան-
ները Վէնետիկոյ և անոնց ժողովուրդը, Հռո-
մայ պապը կը սէ թէ, նոյն գիւղը դատապարտեր
է, (թէ և անոր հեղինակը իւր նախագահ աբք-
եպիսկոպոսութեան պաշոննին մէջ հաստատուն
կը մնայ): Խակ Վէնետիկոյ Վիսիթարեան միաբա-
նից Հռոմէական ջերմեռանդութեանը նկատ-
մամբ այսպէս կը սէ: “Եւ Վէնետիկ բնակող
Վիսիթարեան միանձանց վարդապետութեան
վրայօք ամենայն հակածառութիւնն ու կասկածը
վերցնելու համար, կուղենք որ գիտնաք, թէ
նոյն կրօնաւ որները՝ իրենց ուղղափառ. (Հռոմէա-
կան) հաւատքին և վարդապետութեան լրւա-
պայծառ դաւանութիւնն ու յայտարարութիւնը

պէտք եղած ստորագրութիւններով⁽¹⁾ մեզի խաւըցին, որ մեզի ծայրագոյն միմիթարութիւն տուաւ և մեր բաղձանքը լիուլի հաճեցոց ։ Վասնդի ոչ միայն Ճօխ բանիւքը և մտագիւրը յօժարակամ սրտիւ կրթուստովանին՝ որ կրնգունին Հռոմեական քահանայապետներէն ելած կամ ելլելու վճրաններն ու Կարգագրութիւնները և մատնաւորապէս անոնք որ հերձուածողաց հետյաստուածայինս հաղորդակցութիւնը կարգիւն, հասկա նաև բաց և անպատրուակ կը յայտնեն թէ, աշգերան մէկ մասը՝ որուն բարեացը և օգապին համար առանձիւթապէս և միայն կարգեալ է իրենց կրօնը, իւշճաբար բացանեալ իւդանուի ՚ կամունկիւ առանձիւթական հաղորդագրենէ. սոսպի և կը յայտնեն թէ՝ զբոնչ որ սուրբ հոռոմեական առաքելական եկեղեցին իրենց իւդանչան զնէ, իրենց ալ զանանչ իրենց Եղայր կը ճանանան ու կը դրգիւն և գերյանձուաց այս ուղարկունելը բարու բարու գերյանձուացը կը իւսուսուանին որ Յիսուսի Քրիստոսի ճշարիս իւնչեցիւն քորուն է. և կը իւսուսանան ու իւրենէս պիտի բարու գերյանձուացը աջնութը և բարու գերյանձուացը և գրուշ հոգալը որ ան նուրբեալ ՚ միտայն Յիսուսի Քրիստոսի Քրիստոսի գերյանձուացը հովին, գլուխ և իւրեն է Հռոմեական հանայապէտը՝ առանձիւթապէտին Պետրոսի յաջրելը :

Այս յայտարարութենէն անժխտելի կերպիւ կը ըստեանուի, թէ Վենետիկութիւնների թիւ Վենետիկութիւնների անժխտելի կերպիւ կը ըստեանուի ։

(1) Սասցի աղքիւքէ իմացեալ կիծանուցանեմք. թէ Վենետիկութիւնների անժխտեան աւխանքն քանի մը ըստ սաւորիկ և աղտասակը միանձոնք չուզքը են սարդարաբուխ այսպիսի ՝ արժան յայտարարութեան մը. թէ երբոք նոյն իսկ ՚ բնէն հոռոմեական ազգերը պատասխան գերութիւնը կը թափառապարտն և կը թաղուն, մասցինք դժբաղութեամբ նոյն խաւարին մը չ' միան : Դարձեան ՚ ի պատասխան թիւն Հայոց ուղղափառ կաթուողիկէ և առաքելական սուրբ եկեղեցւ, առևն կերպ հոգատարութիւնը ՚ ի գործ պիտի գննեմք. թէ՛ բանիւք, թէ՛ արգեանիք և թէ գրովք :

բանները՝ Հատունեանին հետ ունեցած դատերնին շահելու համար, նորէն ստորագրութիւն տուեր են Հռոմոյ պապին, (չեմք գիտեր թէ այս քանի անգամն է) թէ բուն Հայերը հերձուածող և մօլոքի ալ են. և պապը այն աստիճան միխթարուեր և ուրախացեր է, որպէս թէ Ա էնեատկոյ Ա խիթարեանները նոր դարձած ըլլային պապականութեան : Իայց միթէ յայտնի գրած չ' հայերէն պարսաւագրքին մէջ, որ 1852ին իրենց վանքը տպուած և իրենց մէկ գլխաւոր միաբաններէն շարտը եալ է, թէ Ա օրուան օրս ամեն Ա ինքնարբանն էրդում իշխուն որ Հայոց ներքուածող և հերեւին են, ին հրաման Հայ անոնց հետ հազրակայութիւն ընելը յասուածացին, և ոչ իսկ հրաման իայ անոնց եկեղեցին երթալու⁽³⁾ : Ի վերայ այսր ամենայնի տեսմնենք թէ, ժամանակին պարագաներէն սովորեալ այսպիսի ընթացքով մը յիշեալ միաբանութիւնը ինչ շահեցաւ . Քանզի իւզ անհաշտելի թշնամին, իւր փոսը փորոցը՝ Հասուն գերապայծառը, կըսեմք, դարձեալ իւր պաշտօնին վրայ հաստատուն կըմնայ և կըպարտաւ որին կուրօրէն հնազանդիլ անոր թէ իրենք և թէ իրենց ժողովուրդը, թէպէտե հայերէն պարսաւագրքին մէջ արշամենագերսուափին միջնորդութիւնուանու և արշամենագերմինի միջնորդութիւնու կանուանեն զնա, և յետոյ դարմանոցը (թիմարխանէ) կը յուղարկեն, որ եօթը շղթայով կապուի :

Պրեթէ մարդարէական ոգւով մը , Եւլալոց
1852 հոկտեմբերի 10 թուղն մէջ այսպէս կը-
սէինք , “Բայց թոյլ տուք ինձ յուշածելձեզ .
ով իմաստուն հեղինակդ հայերէն պարսաւա-
գրքին , թէ այն օծեալ անձը , զոր գուն՝ զինի
այդպիսի սքանչելի ածականներով զարդարելու
և անօրէն , հերեատիկոս , խելառ , և այլն և այլն ,
անուաններու , դարմանողը կը լուղարկես , ան-

(3) Յայտնի ե որ այս գիրքը և սց յայտաբարութիւնը հերքեցաւ և դատապարտեցաւ յիշեալ միաբանութեան մէջ եղած լուսաւորիալ և ազգանակը անդամներէն։ (Տես Արց. 429 թիւր.)

ևս իրեն անփոփոխ լի նպատակ պիտի ունենայ
դարձեր ընելու արևելքան եկեղեցին :

Արևմտեան եկեղեցւոյն գլխոյն այս հրապարակական յայտարարութէ ետեւ, չըրնար մէկը երկբայիլ ՚ի վերայ Նպատակին զօր ունին Կնատոլուի մէջ եղած կրօնական օտար հաստատութիւնները միանձանց և միանձնուհեաց, Նկատմամբ արևելեան եկեղեցւոյն։ Կառնք դժոխային կրօնական նախանձայուղութէ վերերեւոյթ գործիքներն են, որ ոչ միայն կրօնական՝ այլև քաղաքական վիճակը այս ժողովրդոց կը վրդուին։ Եթէ հարցընելու ըլլամբ հակառակորդաց, թէ ուրիշ ինչ միջոցներով արևմտեան բրոգական տան (ողապական կրօնի տարածման միաբանութեանց) ական ենք, իւ ու ամենասահետի առաջազնութէ

Վարեմտեան եկեղեցւոյն գլուզոյն ատենախօսութեան վրայօք չեմք ուզեր անվայելբառ մը գործածել, սակայն անոր զրուցածը՝ թէ Յօյնք “Վմենեի ին առիթ մը չեն փախցներ անջատելու զհաւատացեալները ’ի հազորդութենէ սուրբ Աթոռոյն (Ճռումի) և ձգելու զանոնք յաւիտենական գատապարտութեան անդունդը”, պիտի յիշեցնէ մեր ընթերցողաց զհաստարակաց առածքը գողին : Յիրաւի ասկէց աւելի ծուռ հաստատութիւն չկրնար ըլլալ . քանզի յայտնի է ամէնուն և շատ անդամ չուարակուսեցանք իսստովանելու թէ Յօյնք գժբաղդութեամբ հազիւ թէ իրենց յատուկ եղածը կըպահեն և իրենց նուիրական իրաւունքները կըպաշտպանեն :

Ահա ասոնք են Արևելքան եկեղեցւոյն համար՝ Հռոմին ունեցած առաջին հոգը ։ բայց ատենախօսութիւնը յատու կ խորհրդով յայտնի չխօսիր Թուրքաստան եղած օրթոսորս եկեղեցեաց վրայօք ։ գուցէ վասնզի լուսութիւնը և խաւարը աւելի ձեռք կուտան պատճկան կրօնի տարածման միաբանութեան գործոցը ։ սակայն յայտնի է որ այս կողմերէն կը յուսայ և կաշխատի ձեռք բերել ամենէն առատ հունձը ։ Իսկ անոր ներդործութեանը վրայօք միւս բազացաց մէջ, նշանակութեան արժանի է, որ ատենախօսութիւնը ըստ մեծի մասին վշտափ լուրեր կը ծանուցանէ, որոց համօր պատը իւր ծիրանագտեատ արբանեկաց գործակցութիւնը և Կրտուածային պաշտպանութիւնը կրխնդրէ վասն բարեյաջող ճանապարհորդութեն հողմակոծ նաւուն պատճկան քաղաքականութեան ։

(1) **Տեսագրուս նախընթաց թիւը**

